

Slikkertjes-Nieuwsbrief

familievanderslikke.nl

TIENDE JAARGANG

NUMMER 120, DECEMBER 2016

LAATSTE SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

Na het overlijden van **opa van der Slikke**, nu tien jaar geleden, kwamen wij tot de ontdekking dat veel nieuws in de familie via **opa** liep. Wij hoorden niet meer wie er ging verloven of trouwen, waar een baby was geboren en noem maar op.

De eerste Slikkertjes-Nieuwsbrief

Dit deed ons besluiten om maandelijks de **Slikkertjes-Nieuwsbrief** uit te brengen. Het was in het begin even wennen maar uiteindelijk is het gelukt. Vanaf januari 2007 heeft iedereen die zich opgegeven had voor de nieuwsbrief, maandelijks op de 15^e van de maand deze in de mailbox gekregen.

Aanvankelijk bestond de nieuwsbrief uit enkele pagina's maar op het laatst soms meer dan 15 pagina's. In het begin ging de nieuwsbrief naar enkele tientallen mailadressen maar thans meer dan 120!

Van lieverlee kwam er een structuur in en werd de nieuwsbrief opgebouwd uit rubrieken. De bekendste is misschien wel "**de Jarige van de maand**". Maar ook de andere rubrieken voldeden aan de behoefte.

Elke maand kregen wij na een oproep, zoveel informatie uit de familie dat wij daarvan iedere keer weer een dikke nieuwsbrief konden samenstellen. We merkten echt dat de familie enthousiast mee deed. Dit deed ons ook besluiten om een familiesite (familievanderslikke.nl) op te zetten. Op deze site kon informatie worden opgezet die voor allen van belang kon zijn zoals naam en adres gegevens. Maar ook foto's e.d. konden via deze site met de familie worden gedeeld. Er zijn er die deze site vele malen hebben geraadpleegd.

Enkele jaren na het overlijden van **opa** hoorden wij dat er binnen de familie personen waren die het leuk zouden vinden om elkaar nog eens te ontmoeten. Om die reden hebben wij twee maal een familiereünie georganiseerd. De eerste maal in 2009 en de tweede keer in 2015. In 2009 waren er ongeveer tweehonderd personen aanwezig, en in 2015 mochten wij ruim honderd personen ontmoeten. Het waren geslaagde dagen.

Wij hebben al die jaren met plezier de nieuwsbrief verzorgd. Vooral de eerste jaren. Iedereen deed mee. Elke maand kregen wij wel een melding dat er iemand in verwachting was of dat er

Redactie:
M.M. van der Slikke
E-mail:
MMvdSlikke@klikSAFE.nl

Sitebeheer:
Lydia den Toom - van Krimpen
E-mail:
Toom@kpnmail.nl

een baby was geboren. Trouw werd vermeld wanneer iemand ging verloven of trouwen. De rubriek verhuizingen kwam regelmatig terug. Het was met recht een genoegen om iedere maand een nieuwsbrief samen te stellen.

Helaas, de afgelopen twee jaren ontvingen wij steeds minder van zulke berichten terwijl wij wisten dat er van alles gebeurde in de familie.

Dit deed ons besluiten te stoppen met het uitgeven van de “Slikkertjes- Nieuwsbrief”.

Wat betreft de *familievanderslikke.nl* site, deze site kan nog enkele maanden worden geraadpleegd.

In de loop van volgende jaar zal het abonnement worden opgezegd waarna de site uit de lucht gaat.

Dus als je nog iets wil downloaden, bijvoorbeeld foto's, dan heb je hiervoor nog enkele maanden de gelegenheid voor.

De “familievanderslikke.nl”site

Ten slotte wordt door deze iedereen hartelijk bedankt die op een of andere wijze één of meerdere malen een bijdrage hebben geleverd aan de nieuwsbrief.

Lydia den Toom

In het bijzonder wordt **Lydia den Toom – van Krimpen** hartelijk bedankt dat zij vanaf het begin de *familievanderslikke.nl* site heeft verzorgt.

Zij zorgde ervoor dat de informatie op site “up to date” was. Ook hield zij lijsten bij zoals die van alle klein- en achterkleinkinderen van **opa en oma van der Slikke**. Maar ook die van “**de Jarige van de maand**” om doublures te voorkomen. En zij deed dit heel nauwgezet.

Het spaarde ons in iedere geval veel moeite en tijd.

Lydia, nogmaals hartelijk bedankt voor je positieve en goede inzet.

Ariën en Marieke Roozendaal – van der Slikke worden hartelijke bedankt voor het opzetten en onderhouden van de site.

Wij hebben veelvuldig de site geraadpleegd voor informatie, foto's en dergelijke. Maar we hebben gezien dat ook andere de site veelvuldig hebben bezocht.

Ook (**oom**) **Johan** zeggen wij hartelijke dank voor zijn maandelijkse bijdrage. Wij hebben begrepen dat zijn **Columns** zeer gewaardeerd werden.

Marieke en Ariën Roozendaal

COLUMN VAN (OOM) JOHAN**WHATS APP**

Zoals u weet is appen helemaal in. Taalkundigen gruwen we van dit woord. Leraren Nederlands gaan over hun nek als ze van: „iemand een appje sturen“ horen. Want het is: „Whatsappen“. En whatsappen doe je met een smartphone. In de familie hebben we een zussenapp. Dat is dus met zussen whatsappen. Dat betekent dat je gratis met je zussen kunt communiceren via een smartphone. En iets wat gratis is daar maken. Nederlanders veel gebruik van, want tegenwoordig is alleen de zon nog gratis. Dus wordt er veelvuldig gebruik gemaakt van de zussenapp.

Dit betekent dat ze bijna iedereen belangrijke zaken of gebeurtenissen aan zussen via whatsappen vertelt.

Maar ook minder belangrijke zaken. Zoals bijvoorbeeld: „Good morning“. (Ik doe al een hele poos Engelse les op een app. Leuk om te doen en het is een goede training voor je hersenen.)

Nou heb ik er niets op tegen als mijn vrouw s' morgens om negen uur al 20 apps op haar telefoon heeft staan, maar zelf zou ik er dol van worden. Want je moet ze wel allemaal lezen want er kan er één app tussen zitten waar je leven vanaf hangt.

Dus als je op je fiets door het drukke verkeer op weg ergens heen bent, moet je wel op je smartphone kijken waarom iemand een app stuurt. Dat je dan soms een automobilist over het hoofd ziet dat is dan jammer.

Overigens zit waarschijnlijk die automobilist ook te appen. Volgens de nieuwsdienst willen ze nu in een smartphone een soort chip planten dat automobilisten als ze harder dan 10 km rijden niet meer kunnen appen, want de regering heeft uitgerekend dat een automobilist gemiddeld meer dan 220 keer per dag zit te appen.

Maar desondanks wil ik met mijn tijd meegaan en stel dus voor om een broederapp te starten. Dan hebben we in de familie een zussenapp en een broederapp. Alleen is het wat lastig wie we toe moeten laten. Alleen broeders van hetzelfde huis? Maar dat zijn ook de kerkgangers van onze gemeente. Want kerkmensen heb ik gehoord spreken elkaar aan als broeders en zussen. Dat worden er dan, denk ik, toch teveel.

Een ander probleem is waar we over moeten “appen”. Vandaag zou dat geen probleem geweest zijn want mijn centrale verwarming lekt. Dat zou dan een „noodoproep-app“ geworden zijn, van wie helpt mij? Maar om nou een app rond te sturen omdat ik een nachtmerrie had, lijkt mij niet echt interessant.

Maar er zijn meerdere moeilijkheden waar ik 's nachts van wakker lig. Hebt u wel eens van multitasken gehoord. Nou ik niet want ik ben niet geleerd, maar mijn naaste familie wel.

*Smartphones,
te kust en te keur*

Multitasken werken

Die had het over mensen die meerdere dingen tegelijk doen. Wetenschappers hebben uitgerekend dat jongeren gemiddeld 122 apps per dag bekijken. Maar hun concentratie neemt daardoor af en er zijn geen goede studieresultaten.

Nou studeer ik wel niet meer, maar ik ben wel angstig dat mijn resultaten afnemen. Ik boek al niet zoveel resultaten, maar die ik boek daar ben ik zuinig op, begrijpt u. Dus moet ik nu gaan appen?

Toch ben ik van plan om mij niet te laten kennen. Ik ga „liken“, ik ga „instagrammen“, ik ga „bloggen“ en ik ga „vloggen“. Ik weet allemaal nog niet wat het betekent, maar daar kom ik wel achter. Overigens heb ik zelf ook een technisch woord uitgevonden: „gloggen“. Als je met glassex en een wollen doek het scherm van je smartphone van vieze vingers schoonmaakt, heet dat „gloggen“. Het is maar dat u dat weet.

Je moet met je tijd meegaan. Gehandicapten, domoren, doven, pessimisten, allochtonen, leeglopers, zwervers, bijstandtrekkers, dieven enz., enz., ze hebben allemaal een smartphone en kunnen appen. Behalve ik!

En ik ben notabene degene die de stamhouder heb geleverd. Dus ik stel voor dat we het nieuwe jaar beginnen met een broederapp. Maarten heeft 10 jaar de nieuwsbrief verzorgd en nu neem ik 10 jaar de leiding over de apps.

Dan heb ik nog een goed idee. Voor iedere app die verstuurt wordt betaalt u aan mij 10 cent en dan geef ik aan het eind van de maand het geld aan een goed doel, bijvoorbeeld aan de zending, want die mensen kunnen helaas niet appen en dat is natuurlijk heel erg. Alle broeders, zwagers, neven, kortom al wat mannelijk is in de familie en daarbuiten mag mee-appen. Daar doe ik niet moeilijk over.

Iedere app kost dan € 0,10

Alleen er is één probleem, ik heb geen smartphone. Wie wil mij geld lenen om er één te kopen. Mocht ik het “appen” niet onder de knie krijgen, dan laat ik het u weten, dan gaat het niet door. Dan geef ik de pijp aan Maarten, want die heeft veel ervaring met de nieuwsbrief. Afsproken!

Een hartelijke groet,
Johan

Van Nienke van der Slikke kregen wij de volgende dankbetuiging voor (oom) Johan.

Beste opa van der Slikke,

Hartelijk bedankt voor de leuke columns die u gedurende een lange tijd in de Slikkertjes-nieuwsbrief heeft geplaatst!

Vaak nam u situaties met ons als kleinkinderen en u schreef daarover een humoristisch verhaalt. Dat hebben wij altijd erg gewaardeerd. We hopen dat uw schrijfstijl in onze generatie nog lang bewaard blijft, ook als de nieuwsbrief niet meer bestaat 😊.

Liefs,
(namens al uw kleinkinderen);
Johan, Huibert, Marit, Nienke en Joëlle

Met vriendelijke groet,
Nienke van der Slikke

ZIEKENHOEKJE

Van **(tante) Hanna van der Slikke** kregen wij voor de nieuwsbrief onderstaande mail. Dit vanwege dat zij in week 48 opgenomen is geweest in het Albert Schweitzerziekenhuis te Zwijndrecht vanwege ernstige hartklachten..

Lieve familie,

(tante) Hanna

Voor de laatste nieuwsbrief een berichtje van mij naar aanleiding van mijn ziekenhuisopname in het Albert Schweitzerzieken te Zwijndrecht.

Ja, hoe zal ik dat schrijven, uitvoerig is veel te lang, dus beknopt. Zondag op maandagnacht 28 november werd ik wakker bezweet en pijn op mijn borst. Omdat ik heel naar gedroomd had, gaf ik dat de schuld. Ik zou naar de verjaardag van zus Lydia gaan en wilde 's morgens mijn bed uitstappen, maar weer kreeg ik die hevige pijn en zweten. Ook ging mijn polsslag heel snel.

Verschillende keren probeerde ik uit bed te stappen maar steeds kreeg ik die hevige pijn en zweten. Dus de dokter gebeld en die was er zo met een stagiaire. Mijn hartslag was 144 en mijn bloeddruk 180/120. Als ik ging liggen zakte de pijn maar moest een paar stappen lopen van de dokter en de pijn was zo hevig en de bloeddruk vloog omhoog.

Ik werd nu met spoed in het ziekenhuis opgenomen. Maar thuis werd ik al op alles aangesloten, infuus ingebracht en een ECG gemaakt.

Bij het ziekenhuis aangekomen waren Gerda en Esther er al, niet te zeggen hoe dat in deze omstandigheden is als je kinderen er dan zijn! Maar om niet al te uitgebreid te zijn, ik kreeg allerlei onderzoeken zoals een echo, foto's enz.

Mijn polsslag bleef maar zo hoog, het was een ritme over mijn hartslag heen. 's Middags om een uur of 5 werd er een paardenmiddel toegepast aldus de cardioloog. Ik was even heel naar maar het ritme was gelijk weer normaal. Het heeft een naam maar dat weet ik niet meer, zeg maar dat ze je hart resetten.

Toen 24 uur naar de IC. En daarna naar de hartbewaking. Vrijdag 2 december werd ik gekatheteriseerd en dat zou via de pols worden gedaan. Maar na een half uur kreeg ik hevige spasme in mijn arm. Toen is besloten om het via in mijn lies te katheteriseren. Het heeft 2 uur geduurd en de pijn was zo hevig dat ze mij een soort roesje hebben gegeven. Er is ook nog een stent geplaatst in de kransslagader en er is gedotterd. Er zit nog een ader dicht maar daar konden ze niet bij.

Zaterdagavond mocht ik naar huis en de arts zei: “ U gaat nu naar huis, maar u bent wel een hartpatiënt. U krijgt 4 soorten medicijnen mee. Verder moet u revalideren en altijd een pasje bij u dragen alsook een spuitje”. Het klonk allemaal heel dramatisch!

Ik ben nu een week thuis, en je zou zeggen dat ik me nu beter moet voelen, maar het tegendeel is waar. Woensdag moet ik weer naar het ziekenhuis en misschien hoort het er allemaal wel bij.

Ondanks de zorgen die er zijn vooral om mijn dochter Hannie, heeft de Heere het in het ziekenhuis bijzonder wel willen maken.

Hoe het alles verder zal gaan ook met de Non Hodgkin die ook weer zorgen geeft, wij weten het niet! Maar we mogen er nog zijn en dat alleen is al een groot wonder!

Allemaal voor de laatste keer dan lieve groeten,
(tante) Hanna.

Wat kan er in een week veel gebeuren. En hoe vele malen gaat er een week voorbij anders dan dat wij verwachten. Met recht kan gezegd worden dat de Heere het tot hiertoe nog wel heeft willen maken. Wij wensen je van harte toe dat dit alles nog gezegd mag worden voor de tijd en eeuwigheid.

En als we zo in onze families rond kijken moeten we zeggen dat de zorgen toenemen. Zijn er niet vele zieken met ernstige kwalen. Het zij allemaal roepstemmen om ons te bekeren. Dit jaar moest onze geliefde broer **Cees** het tijdelijke met het eeuwige wisselen. En wat doet het ons? Niets. We gaan door alsof de tijd een eeuwigheid is en de eeuwigheid een tijd.

Het is onze wens en bede dat al deze roepstemmen nog eens aan onze harten geheiligd mogen worden.

TOT TIEN TELLEN

Op verzoek van **(tante) Hanna van der Slikke** vind je onderstaand een artikel die in het blad “**Opbouw**” heeft gestaan, gedateerd 13 oktober 1989, nummer 21. Wellicht zet ons aan het denken.

Tot tien tellen

"Ik heb een hand vol klachten", zegt ze. "Zal ik ze eens allemaal opnoemen?"
Ik schuif wat onrustig in mijn stoel.

Ach, heden, daar heb je weer zo'n klaagverhaal!
Ik heb er al wat in mijn teven moeten aanhoren ...
Ik zou een hele "Bijbel" vol met klaagliederen kunnen schrijven, neem dat maar van mij aan.
Maar ja, wat doe je als het je werk is? Wat doe je, als je geroepen bent om in Jezus' naam
klaagverhalen aan te horen? Als niemand, helemaal niemand meer naar je luisteren wil, dan
pas ben je echt eenzaam ...

"Nou, vooruit", zeg ik, al mijn moed bij elkaar rapend, "laat maar horen ..."
En dan begint ze haar litanie:

"Eerste vinger: mijn werkloze man.
Tweede vinger: mijn darmklachten.
Derde vinger: mijn oogziekte.
Vierde vinger: mijn rumoerige burens.
Vijfde vinger: mijn jaloerse familie. Ziet u
wel: een hele hand vol!"

Het klinkt bijna triomfantelijk en als ik goed naar haar gezicht kijk, dan lijkt het wel alsof ze
zeggen wil: Ziezo, daar heb je niet van terug, he?
Ik knik. "Dat is niet mis", zeg ik.
"Dat is inderdaad een hele hand vol.
En die andere hand dan, als ik vragen mag?"
„0, dat zijn de zegeningen", zegt ze - en nu is het alsof haar gezicht begint te stralen.
"Wilt u die ook horen."
"Nou, als het niet te veel gevraagd is, wel graag, ja", zeg ik, nog stomverbaasd over deze
onverwachte wending.
"Nou, daar gaan we dan.

Eerste vinger: dat we nog elke dag genoeg te eten hebben.
Tweede vinger: dat we zo'n mooi huis hebben.
Derde vinger: dat er altijd mensen zijn die me willen helpen.
Vierde vinger: dat ik niet nog veel meer ziektes heb.
Vijfde vinger: dat ik aan de andere kant rustige burens heb, Nou,
dat is ook precies een hand vol, ziet u wel?"

Ik kan het niet ontkennen.
In stilte kijk ik naar haar beide, naar mij toegestoken handen.
Het zijn twee handen die al heel wat verdriet hebben gedragen. Twee handen die al heel wat
tranen hebben weggeveegd. Twee handen die zich vaak tot een vuist gebald hebben.
Twee handen die weten wat "leven" is ...
"En weet u, wat ik nou zo mooi vind?"
"Nou?", vraag ik.
"Wat er gebeurt als je gaat bidden".
"Als je gaat bidden?"

"Ja, als je gaat bidden, dan gebeurt er iets met je handen. Kijk, dan gaat mijn rechterhand, die van de zegeningen, naar de linker, ziet u wel? En dan vouw ik de vingers van mijn rechterhand, die vingers van de zegeningen, tussen de vingers van mijn linkerhand. En dan komen dus eigenlijk al die zegeningen tussen die beroerde dingen in te zitten. Dan houd ik dus eigenlijk die vervelende' dingen tegen met mijn zegeningen, als u begrijpt wat ik bedoel.

En zo bid ik dan. Dan zeg ik eerst tegen God waar ik over in zit en wat mij pijn doet. Maar daarna tel ik de zegeningen, begrijpt u wel, die vijf van mijn rechterhand. En dan zeg ik tegen God: Dank u wel, Heere God, dat ik die andere hand ook nog heb! Die houdt de zaak mooi in evenwicht. Vindt u niet?

En zo bid ik dan, begrijpt u wel? Ik vouw de zegeningen gewoon tussen de beroerde dingen in. En dan is het net alsof ze niet zo beroerd meer zijn ..."
Ik knik opnieuw. Ik vouw mijn handen.
En in gedachten tel ik - tot tien.

DANKBETUIGING (OOM) JAAP

Zoals jullie weten hebben wij, broers, zussen, zwagers en schoonzussen van **(oom) Jaap van der Slikke** op vrijdag 16 september 2016 een familiedag aangeboden gekregen die door **hem** was georganiseerd vanwege het feit dat hij op 25 september zijn 80^e geboortedag mocht gedenken. Op deze dag zijn hele mooie foto's gemaakt en zijn verwerkt in een prachtig fotoboek die aan **(oom) Jaap** is geschonken. Daarom mailde hij ons het volgende bedankje.

(oom) Jaap

Hallo broers, zussen, zwagers en schoonzussen,

Iedereen hartelijk bedankt die een bijdrage heeft geleverd aan het schitterende fotoboek van ons familie-uitje.

In het bijzonder wordt Bartelien hartelijk bedankt. Ik heb namelijk vernomen dat zij het fotoboek heeft samengesteld.

Omdat ik mijn I-phone in de auto had laten liggen, heb ik die dag zelf geen enkele foto gemaakt, dus is het fotoboek een zeer welkom geschenk.

Groetjes vanuit Apeldoorn.

FOTO VAN DE MAAND

Met de onderstaande foto kijken we nog eenmaal terug.

Deze foto is gemaakt tijdens de Grote familiedag op zaterdag 13 juni 2009. Dat was bij Partycentrum Leersumse Veld te Leersum. Zoals je ziet was de opkomst groot. Het is een dag geweest waar wij nog vaak aan terugdenken. Het was mooi weer en hebben ons goed vermaakt.

We werden om circa elf uur en koffie met cake ontvangen. En om half één hebben we gezamenlijk het **“Leersums broodbuffet”** genuttigd. 's Middags hebben we met elkaar **“Oudhollandse spelletjes”** gedaan en de kleintjes zijn door **Rhodé en Rianne** bezig gehouden. Voor degene die slecht ter been waren hadden we een paardentram geregeld. Om circa vier uur is er nog een glaasje gedronken en om half vijf is een ieder zijns weegs gegaan.

Al met al was het een geslaagde dag.

De grote familiefoto

GEDICHT VAN DE MAAND

Tante Bartelien Gerrets- van der Slikke stuurde het gedicht van de maand in.

Lieve broer en oom Maarten!!

10 jaren lang... of... 10 lange jaren,
Was jij nieuws aan het vergaren.
Want jij verzorgde, o zo lief
Maandelijks "DE" familiebrief.
Voor broers, voor zussen, voor nichten, neven
Over van alles in ons familie leven.
Een brief gemaakt voor groot en klein
Velen vonden dat heel fijn.
Het nieuws moest dan wel worden gemeld,
Of persoonlijk aan jou verteld.
De één ging verhuizen, de ander was blij,
Die kregen er een kleine bij.
Heel wat stellen zijn getrouwd
Maar soms werd er ook gerouwd.
Vaak was er ziekte... grote zorgen...
Dat bleef, voor ons dan, niet verborgen.
Stuur eens een briefje of een kaart,
Medeleven is veel waard,
Vroeg jij aan ons, menig keer
En wij schreven telkens weer.

Een column werd erin geplaatst
Door Johan verzorgd, op het laatst.
Heel veel wederwaardigheden
Opediept uit het verleden
Over het leven van moe en va
Die lieten het in een schriftje na.
En "ergens" werd een feestje: FEEST
Als je "DE" jarige was geweest.
Jij knipte, plakte, typte veel...
Zo kregen wij een leuk geheel.
En jij werkte vele uren
Voor je de nieuwsbrief kon versturen.
Doch, dit is de laatste keer
Een volgende nieuwsbrief komt niet meer.
Je had het, met liefde, voor ons allen bedacht
En je hebt het tien jaren lang volbracht.
BEDANKT !
Voor alles wat je hebt gedaan.
Er komt nog een verrassing aan.

Namens velen van de familie.

NOG ENKELE DANKBETUIGINGEN

Van de familie hebben wij via de mail een aantal dankbetuigingen gekregen. Deze willen wij jullie niet onthouden. De eerste was van **Lydia den Toom – van Krimpen**. Zij mailde ons het volgende.

Beste oom Maarten,

Daar het de laatste nieuwsbrief is die zal verschijnen van uw hand wil ik u graag een woordje toe schrijven.

Wat hebben wij genoten van al die nieuwsbrieven die u **10 jaar** lang voor ons verzorgd heeft. Waar blijft de tijd. Wat is er een hoop gebeurd in die 10 jaar tijd.

Heel veel mooie en leuke dingen, maar helaas ook verdrietige en droevige dingen.

Geboorte, trouwerijen, jubilea, maar ook ziektes en overlijdensberichten.

Ik denk dat er niemand is die daar niet mee te maken hebt gehad.

Ook de memories aan opa en oma en de foto's van vroeger, de liedjes, de jarigen van de maand, de lijst van zwangere, en ga zo maar door.

Ook de leuke 'verhaaltjes' van oom Johan, wat een humor heeft hij ook. Hij natuurlijk ook heel erg bedankt.

U hebt elke maand weer de moeite genomen om ons dat nieuws te brengen.

Elke maand keken wij er weer naar uit. U was altijd stipt op tijd en zelfs als u vakantie had kwam er eerder of later toch nog een nieuwsbrief.

Het is jammer dat het niet voortgezet kan worden, we zullen het allen heel erg gaan missen. Daarom via dit berichtje heel hartelijk dank voor al die jaren dat u dat nieuws voor ons verzameld hebt.

Het gaat u en ook tante Fia goed voor nu en de toekomst.

Hartelijke groeten,

Lydia den Toom

en alle andere medelezers van de Slikkertjes-Nieuwsbrief.

Ilse van Gemeren – van Krimpen schreef ons het volgende.

Lieve oom Maarten,

Hartelijk bedankt dat u jarenlang de nieuwsbrief heeft verzorgd.

Met veel plezier heb ik deze gelezen en heb waardering voor u inzet!

Ik begrijp dat het uitgeven van de nieuwsbrief stopt, maar vind het zelf heel jammer.

Met een hartelijke groet,

Ilse van Gemeren-van Krimpen

Van (oom) **Benjamin** en (tante) **Riekje van der Slikke** – **Snel** hebben wij ook een bijdrage ontvangen voor de nieuwsbrief.

Beste Maarten en Fia,

Na een periode van 10 jaar bedanken wij hartelijk voor het verzorgen van de Nieuwsbrief. Jullie kennen nu als geen ander de familie met al zijn ins en outs. Creativiteit, zelfverloochening, communicatie, planning en noem maar op zijn jullie niet vreemd en hebben gemaakt dat jullie dit werk 10 jaar hebben gedaan. Een ware prestatie. We hebben met genoeg **jullie** inzet gezien en bewonderd, dat met zoveel energie en doorzettingsvermogen de Nieuwsbrief telkens weer -op tijd- kon verschijnen.

Maar zoals het met alles gaat, hier op aarde komt overal een eind aan. Vroeg of laat komen we aan de weet, dat alles vergankelijk is.

Maar er is er **Een** die niet vergankelijk is, Die zegt: Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en ik zal u rust geven. En die Man, (de Man van smarten, bij Hem) zal zijn een verberging tegen de wind en een schuilplaats tegen de vloed (van al onze zonden en ongerechtigheid), als waterbeken in een dorstig land.

Zijn we dorstig, hebben we Zijn schaduw nodig? Dan wensen wij jullie toe (en de familie), dat je bij Hem je dorst mag lessen. Wat zal het zijn om eeuwig bij Hem te zijn? Bij een drieënig God, om ons altijd altijd storeloos in Hem te verlustigen.

Ik schrijf ons, want zouden we onze naasten niet meenemen, in ons gebed.

Het was **de familie Nieuwsbrief**. We hopen echter niet, dat met het beëindigen van deze, de banden onderling stoppen en er geen betrokkenheid meer zal zijn onder ooms, tantes, nichten en neven. Gelukkig worden we nog van het wel en wee van elkaar geïnformeerd. Zodat we elkaars noden kunnen opdragen aan de troon van God.

Dat is toch mijn en ons aller opdracht?

Met jou hoop ik, dat de onderlinge band, die misschien niet altijd zichtbaar gevoeld of ervaren wordt, mag blijven.

Jullie aandeel is in ieder geval voortreffelijk geweest.

Ten slotte ook Lydia den Toom en anderen die jullie bijgestaan hebben, hartelijk dank.

Hartelijk groeten

Ben en Riekje

Allen hartelijke bedankt voor de lieve woorden en dankbetuigingen. Het doet ons goed om te horen dat er nog vele zijn die de **Slikkertjes-Nieuwsbrief** hebben gewaardeerd.

JARIGE VAN DE MAAND

Onderstaand de laatste dankbetuigingen van “de Jarigen van de maand”.

Allereerst van “de Jarige van de maand november”. En dat was **Maurits Gerrets**

Hallo allemaal,

Op 12 november ben ik 8 jaar geworden.
Dit keer was het wel heel speciaal want de postbode kwam een leuk stapeltje kaarten brengen. Kaarten van oudooms en –tantes maar ook van een nicht en een neef.

En bij een aantal kaarten zat ook nog geld(!) in. Dan maakte ik een sprongetje van blijdschap. Ik spaar voor lego en kan dit dus goed gebruiken.

Allemaal hartelijke bedankt.

Groeten,
Maurits Gerrets uit Hoevelaken.

Maurits Gerrets

Van “de Jarige van de maand december” kregen wij de volgende mail.

Arend

Beste familie,

Allen hartelijk bedankt voor de mooie verjaardagskaarten!

En oom Maarten bedankt voor uw jarenlange inzet voor de Slikkertjes-Nieuwsbrief.

Groetjes,

Arend van Krimpen.

TENSLOTTE

Gelet op het feit dat december de laatste maand van het jaar is wensen wij jullie van harte

Allen hartelijke groeten,
(Ome) Maarten en (tante) Sophia